

[Freddy Madsen.]

Men samtidig har jeg i en lang årrække — og det har i tusindvis af arbejdere i dette land — også arbejdet i private virksomheder, hvor en del af det overskud, som jeg var med til at indtjene til virksomheden, blev indbetalt direkte til partier, om hvem jeg ved, at de direkte ville bekæmpe de interesser, som jeg stod for. I det ene tilfælde, altså i fagbevægelsen, havde jeg min demokratiske mulighed for at få lavet om på tingene, mens der aldrig er nogen, der har spurgt mig, om jeg var indforstået med, at en del af det, jeg indtjente til fabrikkerne, blev anvendt til de politiske partier, som jeg var modstander af. Det er der ingen der taler om i dette land. Men det er i virkeligheden langt mere udemokratisk end noget af det andet, som man har talt om i den forbindelse.

Vi er enige i, at der bør være større offentlighed om tingene. Vi har altid offentliggjort i fuldt omfang de bidrag, som vi har modaget til vor politiske virksomhed, i vores blad, og vi ser gerne, at man fik større offentlighed. Vi ved også, det er vanskeligt, netop når det drejer sig om de arbejdsgivertilskud, som gives til politiske partier, fordi man her altid kan finde veje for på den ene eller på den anden måde at give pengene på en måde, så det bliver vanskelig kontrollabelt. Jeg skal bare i den forbindelse henvise til, at vi jo har et politisk parti her i folketinget, der nu direkte har opfordret til, at hvis man vil sende det sorte penge, så kan man gøre det anonymt, og så har man garantier for, at ingen, heller ikke skattevæsenet, får noget at vide om det. Sådan er forholdene, og det viser noget om de vanskeligheder, der vil være. Man kan sagtens, hvis man vil, lovgive imod fagbevægelsen; det vil vi bestemt advare imod.

Til slut blot en kort bemærkning til hr. Poul Boeg: jeg kan ikke forestille mig, at der skulle være nogen som helst i dette ting, som ville bestride hr. Poul Boegs ret til at blive salig som centrum-demokrat, men han kan da ikke forlange, at vi samtidig skal fatte, at han kan blive det.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Ib Christensen*) (DR):

Jeg vil gerne sige tak til regeringen for den positive modtagelse, den har givet forslagets principper, og til den lange række af ordførere, der ligeledes har givet udtryk for meget positiv interesse og vilje til at gennemføre en lovgivning med henblik på at komme dette overgreb mod individets frihed til livs, som de nuværende forhold er udtryk for. Efter denne debat kan jeg jo konstatere, at der vil være et betydeligt flertal i dette folketing for at gennemføre en lovgivning med det sigte, som dette forslag har, og det er vi særdeles godt tilfredse med.

Jeg skal til den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik Andersen (Fr.borg a.), sige, at det er lidt vanskeligt at følge hans udredning af, at der skal etableres en slags balance mellem på den ene side hensynet til individets frihed og på den anden side det, han kalder det repræsentative system. For os er det afgørende, at man tilgodeser det enkelte individs frihed, og der er ikke tale om, at man antaster organisationsfriheden eller det, hr. Erik Andersen (Fr.borg a.) forstår ved det repræsentative system. Der er ikke noget som helst til hinder for, dersom dette lovforslag bliver til lov, at faglige organisationer og arbejdsgiversammenslutninger fortsat kan yde alle de økonomiske bidrag, de måtte ønske, til politiske, sågar partipolitiske, formål. Der er ikke nogen som helst grænse herfor, der er kun den grænse, for så vidt det drejer sig om medlemmer af de pågældende organisationer — og jeg understreger, det er både lønmodtagerorganisationer og arbejdsgiversiden, der er tale om — at i det omfang enkeltmedlemmer af disse organisationer ikke vil være med, da har de muligheden for at blive fri. Det er formuleret sådan i forslaget — men det kan diskuteres i udvalget, om det positivt skal udformes på denne måde — at kun hvis de giver tilsagn, kan organisationen bruge deres bidrag til støtte for politiske partier. Det foretrækker vi naturligvis, men den anden mulighed, som flere ordførere var